

پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت در ورزش

دوره ۱۱، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸

ص ص: ۴۵ - ۲۷

رابطه بین سرمایه فرهنگی و مشارکت دختران در ورزش

احمد علی آصفی*^۱ - فاطمه سپاهی بادیانی^۲

۱. استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران ۲. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی،

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان، اصفهان، ایران

(تاریخ دریافت: ۳۰ / ۰۱ / ۱۳۹۵، تاریخ تصویب: ۱۳ / ۰۵ / ۱۳۹۵)

چکیده

هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه بین سرمایه فرهنگی و مشارکت دختران در ورزش است. روش انجام تحقیق توصیفی از نوع همبستگی است که به روش میدانی اجرا شد و از لحاظ هدف جزء تحقیقات کاربردی است. جامعه آماری تحقیق ۱۰۳۰ دانش آموز دختر مقطع متوسطه بود که از این تعداد ۳۵۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای به‌عنوان نمونه تحقیق انتخاب شدند. ابزار تحقیق پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته بود که در اختیار ۸ نفر از استادان و متخصصان حوزه فرهنگی و تربیت بدنی قرار گرفت و روایی صوری و محتوی آن تأیید شد. روایی سازه آن نیز بررسی شد. پایایی پرسشنامه نیز در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ نفر از پاسخگویان بررسی و ضریب آلفای کرونباخ برای آن ۰/۸۴ محاسبه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح آمار توصیفی (جداول و ...) و آمار استنباطی (آزمون کولموگروف اسمیرنوف و ضریب همبستگی اسپیرمن) صورت گرفت. نتایج نشان داد بین سرمایه فرهنگی و سه بعد آن با مشارکت دختران در ورزش رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ بدین معنی که با افزایش سرمایه فرهنگی دختران سطح مشارکت در ورزش آنان نیز افزایش می‌یافت.

واژه‌های کلیدی

دختران، سرمایه فرهنگی، مشارکت در ورزش، مقطع متوسطه.

مقدمه

تغییر و تحولات جهانی، پیشرفت فناوری و تغییر سبک زندگی افراد، کاهش فرصت‌های فعالیت بدنی و ورزش افراد جوامع مختلف را در پی داشته است و موجب افزایش سطح بی‌حرکی در بین عموم شده است. بی‌حرکی به‌عنوان یکی از عوامل منجر به مرگ شناخته شده است و ارتباط خطی معکوسی بین میزان فعالیت بدنی و همه دلایل منتهی به مرگومیر وجود دارد. از طرفی، مشارکت در فعالیت بدنی منظم خطر بیماری‌های قلبی عروقی، دیابت شیرین نوع ۲، پوکی استخوان، افسردگی، چاقی، سرطان سینه، سرطان روده بزرگ، زوال در افراد مسن، بیماری‌های مرتبط با سلامت روان و استرس را کاهش می‌دهد و موجب تسهیل ارتباطات اجتماعی و رشد شخصیتی می‌شود (۱). از این رو، ضرورت و اهمیت پرداختن به ورزش و فعالیت بدنی بیش از پیش نمایان شده است و مشارکت مستمر و منظم در فعالیت‌های بدنی و ورزشی امری لازم و حیاتی به‌نظر می‌رسد. این مهم به‌خصوص برای دختران که مادران آینده یک جامعه را تشکیل می‌دهند و داشتن نسلی سالم در گروه سلامت آنهاست، حائز اهمیت‌تر است. تأمین سلامت دختران، زیربنای اهداف توسعه ملی بوده و شناسایی عوامل مؤثر بر آن و بررسی چگونگی تأثیرگذاری آنها، گامی ضروری برای برنامه‌ریزی‌های هدفمند و تخصیص متناسب منابع و امکانات با توجه به اولویت‌هاست. از نظر صندوق جمعیت ملل متحد، سلامت دختران، کلید شکسته شدن چرخه فقر بین نسل‌ها و دسترسی به اهداف توسعه هزاره سوم است (۲). از این رو، دختران و زنان به‌عنوان یکی از ارکان اصلی جامعه، باید از امکانات مناسب برای سالم‌سازی جسم، روح و ذهن خود برخوردار باشند که این امر در یک بعد مستلزم فراهم ساختن زمینه‌های

مشارکت منظم و بیشتر آنها در فعالیت بدنی و ورزش است. تحقیقات داخل کشور نشان می‌دهند اگرچه امروزه دختران نسبت به نسل‌های گذشته فرصت‌های زیادتری برای شرکت در فعالیت‌های ورزشی دارند، با وجود این، میزان مشارکت در ورزش آنها هنوز در سطح مطلوب نیست. به‌عبارتی طی دو دهه گذشته و پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، پیشرفت‌های زیادی در خصوص فعالیت‌های دختران حاصل شده است؛ ولی مشاهدات تجربی حاکی از آن است که در جامعه ما، مشارکت ورزش دختران در مقایسه با مشارکت ورزشی پسران نرخ کمتری دارد. این میزان رشد در مقایسه با مشارکت ورزشی مردان با توجه به جمعیت زنان اگرچه محسوس است، شایان ملاحظه نیست (۳-۵).

چنین روندی می‌تواند پیامدهای منفی زیادی هم برای خود دختران و هم برای جامعه و به‌خصوص نسل‌های بعدی در بر داشته باشد. بنابراین، بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت دختران در ورزش و ایجاد زمینه حضور بیشتر و منظم‌تر آنان در این فعالیت مفید، مهم و ضروری است. در این بین، نقش سرمایه فرهنگی به‌عنوان عاملی که به‌نظر می‌رسد بر مشارکت دختران در ورزش تأثیرگذار باشد، مورد غفلت واقع شده و کمتر بررسی شده است. سرمایه فرهنگی فرد یا به‌عبارتی داشته‌های فرهنگی‌اش می‌تواند بر تصمیم‌گیری‌های آینده وی تأثیرگذار باشد که مشارکت در ورزش نیز از این قاعده مستثنا نیست. دیمجیو و مهر^۱ (۱۹۸۵)، سرمایه فرهنگی را به‌عنوان تجربه و علاقه‌مندی به منابع فرهنگی معتبر تعریف کرده‌اند (۶). مفهوم سرمایه فرهنگی از نظر بوردیو^۲ (۱۹۶۰) به مجموعه‌ای از توانمندی‌ها و عادت‌ها و طبع‌های فرهنگی شامل دانش، زبان، سلیقه و سبک زندگی دلالت دارد (۷). همچنین وی

3. Bourdieu

1. DiMaggio & Mohr
2. Cultural Capital

اندازه‌گیری این نوع سرمایه فرهنگی، می‌توان مدارک تحصیلی، مدارک فنی و حرفه‌ای، انواع گواهینامه‌های فرهنگی و هنری از انجمن‌های رسمی مانند خوشنویسان، موسیقی، هنرهای نمایشی و... را در نظر گرفت (۱۱). به نظر می‌رسد سرمایه فرهنگی افراد بتواند تبیین‌کننده بخشی از واریانس سطح مشارکت در ورزش و کیفیت توجه افراد به سلامت و بهداشت باشد. در این زمینه، بورديو اعتقاد دارد که طبقات اجتماعی مختلف با توجه به سرمایه‌ای که در اختیار دارند، به شیوه‌های مختلفی با بدن خود برخورد می‌کنند. مراقبت‌های پزشکی و کنترل‌های عمومی بدن، رعایت رژیم‌های غذایی، ورزش، مشاوره با پزشکان و ... رفتارهایی هستند که درباره افراد متعلق به طبقات مختلف، متفاوت است (۱۲). از این رو، بررسی سرمایه فرهنگی به‌عنوان عاملی تأثیرگذار بر تصمیم‌گیری فرد برای مشارکت در ورزش به توجه و تعمق بیشتری نیاز دارد، چراکه به نظر می‌رسد افراد با سطوح سرمایه فرهنگی مختلف هم در زمینه انتخاب نوع ورزش و هم مشارکت در آن متفاوت باشند. با وجود این و احتمال مؤثر بودن سرمایه فرهنگی برای مشارکت در ورزش، نقش سرمایه فرهنگی در مشارکت دختران در ورزش بررسی و تحقیق نشده و تاکنون تحقیقی در این زمینه انجام نگرفته است، اگرچه تحقیقاتی رابطه بین سرمایه فرهنگی و مشارکت در ورزش را تأیید کرده‌اند. برای مثال، ویلسون (۲۰۰۲)، در تحقیق خود نشان داد در کل افرادی که سرمایه فرهنگی غنی‌تر و همچنین افرادی که سرمایه اقتصادی بیشتری دارند، به احتمال بیشتری در ورزش مشارکت می‌کنند و اینکه این گرایش‌های مستقل از یکدیگرند. با وجود این، کسانی که سرمایه فرهنگی غنی‌تری دارند، به احتمال کمتر در ورزش‌های کلاس پایین مشارکت می‌کنند و سرمایه اقتصادی هیچ تأثیری بر مشارکت در ورزش‌های کلاس

سرمایه فرهنگی را شامل دانش، مهارت، معرفت و برتری‌های یک فرد می‌داند که به وی این امکان را می‌دهند که به وضعیت‌های بالاتر اجتماعی برسد. مفهوم کلیدی این مفهوم چیزی است که بورديو عادت‌واره و کنش می‌نامد. عادت‌واره‌ها شامل تمایز میان سلیقه خوب و بد، فرهنگ والا و روشنفکرانه و فرهنگ پست و عوامانه و از این قبیل است. از نظر بورديو سرمایه فرهنگی می‌تواند به سه شکل وجود داشته باشد: حالت متجسد، یعنی به شکل خصایل دیرپای فکری و جسمی، این سرمایه نوعی ثروت درونی است که به‌عنوان بخش جدایی‌ناپذیر از فرد درآمده است. این همان بخشی است که بورديو آن را بعد سرمایه فرهنگی همراه با تولد می‌نامد که نمی‌توان آن را از طریق هدیه، خرید یا مبادله به دیگری منتقل کرد. این سرمایه به‌صورت آمادگی‌های مداوم ذهن و جسم تجلی می‌یابد و نمی‌تواند جدای از فرد در اختیار دیگران قرار گیرد و شامل مجموعه توانایی‌ها و دانایی‌های ذهنی و مهارت‌های علمی، تجربی و رفتاری است که در شیوه سخن گفتن، باورها، ارزش‌ها و نگرش‌های خاص خود فرد تجلی پیدا می‌کند (۸). حالت عینیت‌یافته مجموعه‌ای از کالاهای فرهنگی (تصاویر، کتاب‌ها، لغت‌نامه‌ها، ادوات، ماشین‌آلات و...) است که این نوع سرمایه فرهنگی به شکل اشیای مادی و رسانه‌هایی چون نوشته‌ها، نقاشی‌ها، بناهای تاریخی، ابزارها و... عینیت پیدا می‌کند، در حالت مادیت خود قابل انتقال است (۹).

بالاخره حالت نهادینه‌شده، یعنی شکلی از عینیت‌یافتگی که باید حسابش را جدا کرد، زیرا خواص اصلی خود را یکسره به سرمایه فرهنگی که بنا به فرض ضمانت‌کننده آن است، واگذار می‌کند (۱۰). عینیت بخشیدن به سرمایه فرهنگی، از طریق مدارک دانشگاهی و تحصیلی است و خارج از دارایی‌های مادی و عینی فرهنگی و سرمایه تجسدی و بیولوژیکی واقعیت پیدا می‌کند. برای

سرمایه (اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) نقش مهمی در مشارکت در فعالیت بدنی جوانان بازی می‌کند (۱۸). سینت اونگ و کروگر^۴ (۲۰۱۱)، در تحقیقی که تفاوت‌های اخلاقی - نژادی و تحصیلات را در نوع ورزش بررسی می‌کردند، نشان دادند سرمایه فرهنگی و سرمایه انسانی دیدگاهی در ابعاد متفاوت رابطه بین تحصیلات و ورزش ارائه می‌کند. برحسب تفاوت‌های نژادی سفیدپوستان به‌طور نامتناسبی ورزش‌های مکان‌محور را انتخاب می‌کردند، سیاه‌پوستان متمایل به فعالیت‌های تیمی و تناسب اندام بودند و آمریکایی - مکزیکی‌ها به ورزش‌های تیمی روی می‌آوردند (۱۹). معین‌الدینی و صنعت‌خواه (۱۳۹۱)، نیز در تحقیقی نشان دادند سرمایه فرهنگی ورزش‌محور تأثیر مستقیمی بر گرایش شهروندان به ورزش همگانی دارد (۲۰). عادلخانی و همکاران (۱۳۹۱)، در تحقیقی نشان دادند که ۸۱/۱ درصد افراد شرکت‌کننده در ورزش همگانی از سرمایه فرهنگی متوسط و کم برخوردارند و تنها ۱۸/۹ درصد از سرمایه فرهنگی بالا برخوردارند (۲۱). در نهایت لنارتویچ^۷ (۲۰۱۶)، در تحقیقی نشان داد ذائقه‌ها و فعالیت‌های ورزشی افراد برحسب طبقه اجتماعی نسبتاً متمایز است (۲۲). با توجه به کمبود تحقیقات در زمینه نقش سرمایه فرهنگی در مشارکت دختران در ورزش، از این منظر که به‌نظر می‌رسد میزان سرمایه فرهنگی دختران بر ذائقه‌ها، تمایلات فراغتی و چگونگی گذران اوقات فراغت و به خصوص شرکت در ورزش به‌منزله امری مهم بر حفظ و ارتقای سلامتی‌شان تأثیرگذار است، به‌عبارتی داشته‌های فرهنگی دختران می‌تواند نقش مؤثری در تصمیم‌گیری آنان برای مشارکت در ورزش بازی کند، انجام تحقیقی در این زمینه از اهمیت و ضرورت خاصی برخوردار می‌شود.

پایین ندارد. در کل، سرمایه فرهنگی پارادوکس طبقه اجتماعی و مشارکت در ورزش را بهتر از سرمایه اقتصادی تبیین می‌کند (۱۳). ایتل و ایتل^۱ (۲۰۰۲)، در تحقیقی نشان دادند تفاوت در سرمایه فرهنگی پیش‌بین قوی برای مشارکت در ورزش بسکتبال و فوتبال و نه دیگر ورزش‌ها بود (۱۴). استمپل^۲ (۲۰۰۵) در تحقیق خود نشان داد که طبقه اجتماعی بر انتخاب نوع ورزش تأثیر دارد و اینکه برخی ورزش‌ها منحصر افراد طبقات بالا هستند. طبقات غالب ورزش‌های هوازی شدید، سطوح متوسط تمرینات کنترل وزن و ورزش‌های رقابتی را که سلطه بدنی مستقیم را محدود می‌کنند یا به‌شدت هوازی هستند، به‌منظور ایجاد مرز بین خودشان و طبقات متوسط و پایین استفاده می‌کنند (۱۵). وارد^۳ (۲۰۰۶)، در تحقیقی نشان داد الگوهای مشارکت در ورزش براساس جنسیت، سطح تحصیلات، نژاد و سن متفاوت است. همه این عوامل در مشارکت در ورزش مهم‌اند. با وجود این، جنسیت مهم‌ترین منبع تمایز بین الگوهای مشارکت بود. به‌علاوه نتایج نشان داد که سطح تحصیلات اهمیت خاصی در پیش‌بینی مشارکت در ورزش دارد، درحالی‌که طبقه شغلی در انتخاب ورزش به‌عنوان بازی‌کننده یا تماشاگر بیشتر تفاوت ایجاد می‌کنند (۱۶). انگسترم^۴ (۲۰۰۸)، در تحقیق خود نشان داد افرادی که از سرمایه فرهنگی بیشتری برخوردارند، به احتمال بیشتری در ورزش مشارکت می‌کنند. به‌عبارتی نتایج نشان داد تقریباً پنج برابر احتمال بیشتری وجود دارد که یک فرد با سرمایه فرهنگی بسیار بالا در ۱۵ سالگی، یک ورزشکار فعال در ۳۸ سالگی در مقایسه با یک فرد با سرمایه فرهنگی بسیار کم باقی بماند (۱۷). همچنین، لی^۵ و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیق خود نشان دادند که داشتن

5 . Lee

6 . Saint Onge & Krueger

7 . Lenartowicz

1 . Eitle & Eitle

2 . Stempel

3 . Warde

4 . Engstrom

از این رو، مسئله اصلی این تحقیق بررسی چگونگی رابطه بین سرمایه فرهنگی با مشارکت در ورزش دختران است.

روش‌شناسی تحقیق

روش انجام تحقیق توصیفی از نوع همبستگی بود که به روش میدانی اجرا شد و از لحاظ هدف جزء تحقیقات کاربردی بود.

جامعه و نمونه آماری تحقیق

جامعه آماری تحقیق کلیه دانش‌آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان فریدن (۱۰۳۰ نفر) بودند که از این تعداد با استفاده از جدول کرجسی و مورگان تعداد ۳۵۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای به‌عنوان نمونه انتخاب شدند.

ابزار تحقیق

ابزار اندازه‌گیری در تحقیق حاضر پرسشنامه محقق‌ساخته‌ای بود که سطح مشارکت در ورزش (۴ سؤال)

و سرمایه فرهنگی (۳۶ سؤال) را می‌سنجید. پرسشنامه سرمایه فرهنگی با کمی تغییرات در پرسشنامه استاندارد سرمایه فرهنگی بورديو که در تحقیقات داخلی و خارجی استفاده قرار گرفته بود، ساخته شد. این پرسشنامه سرمایه فرهنگی فرد را در سه بعد: ۱. تجسیدی یا سرمایه بدنی و فردی، ۲. عینی و ۳. نهادینه‌شده می‌سنجید. برای سنجش روایی ابزار تحقیق (صوری، محتوا و سازه)، ضمن بررسی دقیق متون و ادبیات تحقیق، پرسشنامه موردنظر در اختیار هشت نفر از استادان و متخصصان حوزه فرهنگی و تربیت بدنی قرار گرفت و روایی صوری و محتوای آن تأیید شد. همچنین روایی سازه پرسشنامه موردنظر از طریق تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم بررسی و روایی سازه آن تأیید شد (جدول ۱ و ۲). به‌علاوه پایایی پرسشنامه در مطالعه مقدماتی بر روی ۳۰ نفر از پاسخگویان بررسی و ضریب آلفای کرونباخ برای آن ۰/۸۴ محاسبه شد.

جدول ۱. میانگین، انحراف استاندارد، ضرایب پایایی و همبستگی بین خرده‌مقیاس‌های ابزار تحقیق

عامل‌ها	تعداد	میانگین	انحراف معیار	ضریب ضرایب	سرمایه تجسیدی	سرمایه عینی	سرمایه نهادینه‌شده
سرمایه تجسیدی	۱۳	۴۰/۷۲	۶/۶۵	۰/۷۴	۱	۰/۴۵	۰/۴۴
سرمایه عینی	۱۶	۵۱/۵۸	۹/۰۴	۰/۷۶		۱	۰/۳۹
سرمایه نهادینه‌شده	۴	۱۰/۴۵	۳/۸۱	۰/۷۳			۱
سرمایه فرهنگی	۳۳	۱۰۲/۷۵	۱۵/۲۹	۰/۸۴			

جدول ۱ نشان می‌دهد عامل‌های سرمایه فرهنگی با هم رابطه معناداری دارند که حاکی از این است که امکان اجرای مدل عاملی مرتبه دوم بود.

جدول ۲، گویای این مطلب است که شاخص‌های نسبت خی دو به درجه آزادی CMIN/DF برابر با ۲/۵۴۲، شاخص برازش مطلق RMR کمتر از ۰/۰۵، شاخص‌های برازش

تطبیقی CFI و IFI بالاتر از ۰/۹۰، شاخص نیکویی برازش مقتصد PGFI برابر با ۰/۶۱ و شاخص RMSEA برابر با ۰/۰۸۲ در سطح قابل قبولی قرار دارند، بدین معنی که ابزار تحقیق برازش مطلوبی دارد و ساختار عاملی در نظر گرفته‌شده برای آن قابل قبول است.

جدول ۲. شاخص‌های برازش مدل تحلیل عاملی مرتبه دوم

مدل	χ^2	RMR	CFI	IFI	PGFI	RMSEA	CMIN/DF	P
مدل عاملی مرتبه دوم	۸۵۴/۰۲	۰/۰۴۶	۰/۹۱	۰/۹۳	۰/۶۱	۰/۰۸۲	۲/۵۴۲	۰/۰۰۰

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو سطح آمار توصیفی (جداول، نمودارها و ...) و آمار استنباطی (آزمون کولموگروف اسمیرنوف و ضریب همبستگی اسپیرمن) صورت گرفت.

یافته‌های تحقیق

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد بین سرمایه فرهنگی و ابعاد آن با مشارکت دختران در ورزش رابطه معناداری وجود دارد. همچنین ضریب تعیین به دست آمده نشان می‌دهد ۹/۶۱ درصد مشارکت در ورزش دختران را سرمایه فرهنگی آنان تبیین می‌کند و مابقی مربوط به عوامل دیگر است که در این تحقیق بررسی نشده است.

جدول ۳. رابطه بین سرمایه فرهنگی و ابعاد آن با مشارکت در ورزش دختران

متغیر	مشارکت در ورزش		
	ضریب همبستگی	سطح معناداری	ضریب تعیین
سرمایه فرهنگی	۰/۳۱	۰/۰۰۰	٪۹/۶۱
سرمایه فرهنگی تجسدی	۰/۲۳	۰/۰۰۰	٪۵/۲۹
سرمایه فرهنگی عینی	۰/۲۳	۰/۰۰۰	٪۵/۲۹
سرمایه فرهنگی نهادینه شده	۰/۲۸	۰/۰۰۰	٪۷/۸۴

$P \leq 0/01$

بحث و نتیجه گیری

نتایج تحقیق نشان داد بین سرمایه فرهنگی و مشارکت دختران در ورزش، همچنین بین ابعاد سرمایه فرهنگی با مشارکت دختران در ورزش رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. به عبارتی نتایج نشان می‌دهد دخترانی که میزان بالاتری از سرمایه فرهنگی و ابعاد آن را گزارش کردند، مشارکت بیشتری در ورزش داشتند و متغیر سرمایه فرهنگی توانسته است ۹/۶۱ درصد از واریانس مشارکت دختران در ورزش را تبیین کند. بنابر نتایج تحقیق می‌توان گفت، با افزایش سرمایه فرهنگی دختران، شاهد مشارکت بیشتر آنها در ورزش به عنوان ابزار حفظ و ارتقای سلامتی خواهیم بود. این نتایج با نتایج تحقیقات ویلسون (۱۳)، ایتل و ایتل (۱۴)، استمپل (۱۵)، وارد (۱۶)، انگسترم (۱۷)، لی

و همکاران (۱۸)، ساینر اونگ و کروگر (۱۹)، معین‌الدینی و صنعت‌خواه (۲۰) و لنارتویچ (۲۲) همخوان و با نتایج تحقیق عادلخانی و همکاران (۲۱) ناهمخوان است. مفهوم سرمایه از غنی‌ترین چارچوب‌های تبیینی در ملاحظات جامعه‌شناسی و اقتصادی معاصر است. سرمایه از آنچه اندیشیده می‌شود، معنای گسترده‌تری دارد. سرمایه تنها شامل مال، ثروت، پول و دارایی نیست، بلکه توانایی‌ها، استعدادها، علاقه‌مندی‌ها و حتی بینش یک فرد نیز جزء سرمایه‌های او به‌شمار می‌رود؛ سرمایه‌هایی که برای یافتن آنها باید درک عمیق و بینش وسیع داشت (۲۳). بنابراین، هر فردی دارای سرمایه‌های مختلفی اعم از فکری، اقتصادی، اجتماعی، انسانی، فرهنگی و ... است که این

داده‌اند، والدینی که با تأیید و تشویق به مشارکت و ایجاد علاقه نسبت به فعالیت بدنی با زبان گفتاری و غیرگفتاری به ارائه الگویی لذت‌بخش از شرکت خود در فعالیت بدنی خبر می‌دهند، سبب انتقال این پیام به افراد خانواده‌شان می‌شوند که ورزش از موضوعات مهم در زندگی آنهاست (۲۵، ۲۴). به علاوه، دخترانی که از سوی شبکه‌های اجتماعی همچون خانواده مورد حمایت واقع شده‌اند، تمایل بیشتری به مشارکت در فعالیت‌های ورزشی داشته‌اند تا دخترانی که حمایتی از سوی آنان دریافت نکرده‌اند (۲۶). بنابراین، شکل دادن صحیح به سرمایه فرهنگی دختران در اوایل کودکی می‌تواند در آینده آنان بسیار تعیین‌کننده باشد. از این رو، اگر عاداتی صحیح و مفید مانند مشارکت در فعالیت بدنی و ورزش به‌عنوان یک سرمایه فرهنگی در دختران تقویت شود، می‌تواند نقش مهمی در سلامت روحی، ذهنی و جسمی آنان داشته باشد. دخترانی که سرمایه فرهنگی بیشتری دارند، بهتر می‌توانند خود را با قواعد حاکم بر نظام زندگی سازگار کنند و مهارت‌ها و برتری‌های فرهنگی را در خود پرورش دهند. چنین مهارت‌ها و داشته‌هایی می‌تواند بر میزان مصرف کالاها و فرآورده‌های فرهنگی به‌عنوان یکی از شاخصه‌های اصلی تعیین سرمایه فرهنگی تأثیرگذار باشد. کالاهای فرهنگی شامل آن دسته از کالاها خواهد بود که تعریف‌کننده شیوه متمایزی از زیست هستند و از این رو دربرگیرنده اندیشه ویژه‌ای نیز هستند. مصرف مدل‌های پوشش، وسیله‌های تزئینی، داشتن ابزار و فناوری‌ها (وسایل خانگی، وسیله‌های ارتباطی و...) رفتن به فضاهای منتشرکننده افکار (سینماها، فرهنگ‌سراها، قهوه‌خانه‌ها، سالن‌های ورزشی، کتابخانه‌ها و...) از این جمله هستند. چنانچه با رویکردی صحیح و با آموزش‌های صحیح و مناسب، ورزش را به‌عنوان یک کالای فرهنگی خاص نزد دختران معرفی و میزان مصرف این کالای فرهنگی را در آنان تقویت کنیم، برای مثال، مصرف پوشش‌های ورزشی،

اشکال گوناگون سرمایه قابل تبدیل به هم هستند. در این بین سرمایه فرهنگی افراد در شکل‌گیری انواع خاصی از ذائقه‌ها، ارزش‌ها، باورها، طبع‌ها، دانش‌ها، مهارت‌ها، حق تصمیم‌گیری و ... افراد دخیل بوده و تعیین‌کننده چارچوب خاصی در زندگی فردی و اجتماعی آنان است. به عقیده بوردیو جهت‌گیری فرهنگی یا عاداتی که در مراحل اولیه زندگی و به‌طور ناخودآگاه آموخته می‌شود، به‌سختی تغییر می‌کند و در شکل‌گیری پاسخ‌ها در تجربیات بعدی زندگی بسیار فعال عمل می‌کند (۱۰). در این بین شکل‌گیری نگرش، باور و حتی یادگیری مهارت‌ها و توانایی‌های ورزشی نیز از این قاعده مستثنا نیست. برای مثال، احتمال اینکه دختری با سرمایه فرهنگی بالا (توانایی‌ها و مهارت‌های ذهنی و بدنی بالا و مدرک تحصیلی بالا) درک بهتری از اهمیت فعالیت بدنی و ورزش داشته باشد و بیشتر در ورزش مشارکت کند، بیشتر است، چراکه فرد با توانایی‌ها و مهارت‌های ذهنی و بدنی بالا و همچنین مدرک تحصیلی بالا، علاوه بر اجرای راحت‌تر حرکات ورزشی و داشتن اعتماد به نفس در این زمینه، اهمیت پرداختن به فعالیت بدنی و ورزش را بهتر درک می‌کند و این موضوع خود می‌تواند مشارکت در فعالیت بدنی و ورزش وی را تحت تأثیر قرار دهد. از طرفی داشتن تحصیلات و مدارک عالی مشاغل پردرآمدی را در اختیار فرد قرار دهد که با قرار گرفتن در آن موقعیت‌ها می‌تواند به پول و منابع مالی کافی دست یابد که این سطح درآمد همان‌گونه که تحقیقات مختلف نشان داده‌اند، می‌تواند سطح مشارکت فرد در ورزش را تحت تأثیر قرار دهد و موجب ازدیاد آن شود. همچنین، عادات فرهنگی که کودکان از والدین خود می‌آموزند، می‌تواند در تعیین مسیر زندگی آنان بسیار دخیل باشد. در واقع خانواده در تولید، شکل دادن و تقویت شکل‌های گوناگون سرمایه و دارایی‌های در اختیار فرد، اعم از سرمایه فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و ... نقش تعیین‌کننده دارد. پژوهش‌ها نشان

عادت‌واره‌ها، منش‌ها، مدارک تحصیلی و آموزشی، ذوق‌ها، سلیقه‌ها و شیوه‌های زندگی فعال و ورزشی - به‌عنوان رویکرد سیاست‌گذاری در زمینه فرهنگی - ورزشی پیشنهاد می‌شود.

وسایل، ابزار و فناوری‌های ورزشی و رفتن و حضور در اماکن ورزشی و داشتن ارتباط نزدیک‌تر با محیط‌های ورزشی را در بین دختران افزایش دهیم، می‌توانیم بر تمایل و علاقه‌مندی دختران برای مشارکت در ورزش تأثیر بگذاریم. از این‌رو، ایجاد زمینه‌ها و راهکارهای ارتقای سرمایه فرهنگی دختران، به‌خصوص با رویکرد ورزش‌محور - افزایش نمادها،

منابع و مآخذ

1. Asefi AA. Identification and modeling of effective factors in institutionalization of sport for all in Iran. Tehran: University of Tehran, 2013; 1-15.
2. Jaskiewicz MGJTfNP. An integrative review of the health care needs of female adolescents. 2009;5(4):274-83.
3. Ebrahimi G, & Moslemi petroodi, R. Leisure, cultural capital, and women (Case Study of Juybar Town). Journal of Women in Development and Politics. 2012; 9(4):73-91.
4. Hosseini G. Woman, sexual discrimination and sport. Educational-Analytical and Predicative Monthly Journal of Family Sport, 2008;17:34-5.
5. Sedarati M. Investigating women's access level to sport products and services across the country. [Research Plan]: Alzahra University; (2002).
6. DiMaggio P, Mohr JJAjos. Cultural capital, educational attainment, and marital selection. 1985;90(6):1231-61.
7. Edwards LJPRR. PR practitioners' cultural capital: An initial study and implications for research and practice. 2008;34(4):367-72.
8. Ghronch H. Reflection of cultural capital in the mirror of organization. Tadbir Journal, 2010;217:39-43.
9. Rouhani H. An introduction to cultural capital theory. Rahbord Journal, 2009;53:7-35.
10. Bourdieu P. Social Capital, Trust, Democracy and Development. Translated by Tajbakhsh, Tehran: Shiraze press; (2005).
11. Pourzaraniyan N. Investigation of economic and cultural status of youth families in their social and cultural capital level (Case study in Tabriz City). Tehran: Allame Tabatabaee University; (2005).
12. Heydarkhani H, Hajiaghaei, L., & Rahmani, G. A. The relationship between cultural capital dimensions and body management in women. Journal of Women and Culture, 2013;5(18): 55-69.
13. Wilson TCJlrftsos. The paradox of social class and sports involvement: The roles of cultural and economic capital. 2002;37(1):5-16.
14. Eitle TM, Eitle DJJSoe. Race, cultural capital, and the educational effects of participation in sports. 2002:123-46.

15. Stempel CJIRftSoS. Adult participation sports as cultural capital: A test of Bourdieu's theory of the field of sports. 2005;40(4):411-32.
16. Warde AJCT. Cultural capital and the place of sport. 2006;15(2-3):107-22.
17. Engström L-MJPe, pedagogy s. Who is physically active? Cultural capital and sports participation from adolescence to middle age—a 38-year follow-up study. 2008;13(4):319-43.
18. Lee J, Macdonald D, Wright JJJos, issues s. Young men's physical activity choices: The impact of capital, masculinities, and location. 2009;33(1):59-77.
19. Saint Onge JM, Krueger PMJJoh, behavior s. Education and racial-ethnic differences in types of exercise in the United States. 2011;52(2):197-211.
20. Moeinudini J, & Sanatkah, A. Socio-cultural factors influencing on citizens' trend to sport for all (Case Study: Kerman City). *Urban Studies Quarterly*, 2011;2(3):149-78.
21. Adelkhani A, Vaezmousavi, S. M. K., & Farahani, A. Cultural Capital Among Participants in Sport for All (Policy Problems and Practical Solutions). *Majles & Rahbord Scientific Research – Quarterly Journal*, 2012;19(69):5-32.
22. Lenartowicz MJIRftSoS. Family leisure consumption and youth sport socialization in post-communist Poland: A perspective based on Bourdieu's class theory. 2016;51(2):219-37.
23. Salehi Amiri R. Management and social capital compared to other capitals. Institute for Strategic Research, Expediency Council, Cultural and Social Research Group, *Journal of Cultural and Social Strategic*, 2008;1(29): 87-126.
24. Griffith JR, Clasey JL, King JT, Gantz S, Kryscio RJ, Bada HSJWJP. Role of parents in determining children's physical activity. 2007;3(4):265-70.
25. Welk GJ, Wood K, Morss GJPes. Parental influences on physical activity in children: An exploration of potential mechanisms. 2003;15(1):19-33.
26. Slater A, Tiggemann MJJoa. Gender differences in adolescent sport participation, teasing, self-objectification and body image concerns. 2011;34(3):455-63.

The Relationship Between Cultural Capitals and Girl's Participation in Sport

Ahmadali Asefi*¹ - Fateme Sepahi Badjani²

1. Assistant Professor of Sport Management, Science Faculty, University of Isfahan, Isfahan, Iran 2. MSc of Sport Management, Islami Azad University, Khorasgan Branch Iran

(Received:2016/04/18;Accepted:2016/08/03)

Abstract

The purpose of this research was to investigate the relationship between cultural capitals and girls' participation in sport. The research method of this study was descriptive correlation conducted as a field study and it was applied in terms of aims. The research population consisted of all girl's students of high school (N=1030) that 350 students through stratified random sampling method were selected. Measurement tool was a researcher made questionnaire which its face and content validity was investigated by 8 professors and experts of cultural and physical education scope. Also its structural validity was investigated and its reliability was estimated using Cronbach Alpha coefficient (0.84). The data were analyzed in two levels: descriptive statistics (tables, mean and ...) and inferential statistics (Kolmogorov Simonov test and spearman rho correlation coefficient). The findings showed a positive significant relationship between cultural capitals and its three dimensions with girls' participation. Therefore, by enhancing the cultural capitals of girls, girls' participation in sport can increase.

Keywords

Cultural Capitals, girls, High school, participation in sport.

* Corresponding Author: Email: aa.asefi@spr.ui.ac.ir ; Tel: +989132227629